

עין משפט
נר מצות
קיד:

סה א מ"י פ"ו מהלכות
 גזילה הל' יד טו"ח
 ס"י ט"ז

עוֹר ב' מִי שֶׁסָּה הָלֵךְ עוֹר:
 עוֹר ב' מִי שֶׁיָּבִיב מֵהִלְכֹת
 יִנְדוּשֵׁן הָלֵךְ עוֹר וְהָלֵךְ
 וּפִיגָה שֶׁסָּה הִלְכָה עוֹר עֲמָה
 עֲשֵׂן נ' עוֹשֵׂה אֲהִיב עִי
 י' עֲשֵׂה ב':

סָה ד מוֹי פִּיכ מַהֲלִי
לְמִקְרֵי בִּיבֹה הִלֵּי ד
סַמָּה לְאִזְרִי קִבֵּה טוֹשִׁיעַ
לְהִיעַ עַד גַּסְקִיף אֵל
סַמָּה ה מוֹי שֶׁסֶה אֵל
עַד מוֹי שֶׁסֶה פִּיבֹה הִלֵּי ית
סַמָּה שֶׁסֶה טוֹשִׁיעַ אֲהִיעַ
קִי גַּסְקִיף אֵל
עַמָּה ז ח מוֹי פִּיכ
מַהֲלִיט נִיבֹה הִלֵּי י
וְהִלֵּס יא וְעִין סַמָּה
וְכַמָּה וְכַמָּה סַמָּה עֵשֶׂן
עַל טוֹשִׁיעַ חִמָּה קִי שֶׁסֶה
סַמָּה אֵל

מוסף רש"י

[illegible]

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

דתקנה בעלמא תקנו צ"ה. משום דרמי שלום כמו יוני שזיך ומימה דלמאי לא קני להו מדאורייתא בהגזנת הסודות: **המביר** ב"יו וספירו ביד אחר ב'ו. לפני יאוש איירי כדפירש הקונטרס דאי לאחר יאוש דליכא יאוש ושיני רשות לא

היה מתחייב להחזיר וגרסה בדפוסים
היה לעולם לפני יאוש שאין רגילות
האחראית מספרים ולא מייצגים מנגנים
עובדי כוכבים דלא מייצגים מכלים
מיון דדייני גניזתם כדאמר לעיל אלא
אפי' בגבש שרלא אין רגילות להתייחס
מספרים סדוק יבא ליד שרלא דלון
גבשים מוכרין אותן רק שרלא ולסוף
חחרין לצעלים ובכלים נמי ממיר
לפני יאוש ואפילו דרבנן גזי דלמרי
ססן גביה יאוש צעלים הוא ממיר
קטן שהנעלים רודפין אחרי וידעו
שלא נתייחסו מהן מעולם מ"מ נוטל
מה שנתן מפני קטנה השוק כדאמר
גבמלא וימ"מ צלא תהלי יטול מה
שנתן דלמי אמר להנהיג נטוחות

וְהַשִּׁיב אֲנִידָה וְיִזַּל דְּמִירִי שְׁהִיה
יִזַּל לְתַבּוּעַ מִנִּי אֲדָם שְׁלֵנוּ מִכֵּן
בָּרוּךְ אֲפִלְיָה לֹא הִיהָ אֶזְקוּהָ אֲוֹסֹם
וְעִיזָל דְּלֹא שִׁיךְ לְתִמְחַר הִכִּי כֻלָּל
שְׁהִי הִלּוּקָה טַעֲוִן שְׁקִינָה מִתְּחֵלָה אֲחֵר
נֶאֱמָר וְלֹא מִתְּחֵלָה שְׁלֵנוּ מִכֵּן בִּימֵי
דְּקִדְמָתִי סִיפָא שְׁאֵלִי אֲוֹמֵר מִכֵּן
לְאַחַר וּלְקֹחַן זֶה מִמֶּנּוּ וְהֵאָּה דְּלֹא
קִשְׁמֵר שְׁאֵלִי אֲוֹמֵר שְׁלֵנוּ מִכֵּן לֹא
מִתְּחֵלָה שְׁאֵלִי הִלּוּקָה טַעֲוִן שֶׁזֶה מִכֵּן
וְיִמָּה שְׁמִקֵּשׁ אֲמַלִּי נֶאֱמָר לִמְחַר לְקֹחַן
כֵּן בְּיָדִי וְהֵלֵךְ פִּסְרִים עֲשִׂינָן לְהַשְׁכִּיל
וְלִשְׁכֵּר מְפֹרָשׁ בְּסוּף הַמִּתְקַן (כ"ב)
ד' קט' ע"ה (ש"ס):

דקאמרי 1959 בא'ו ש' 5719:
 לעומר כשנא הקול
 אומרים אלו כליו וספריו של פלוני
 ושני אדם הללו וספיו וכן מסרין
 שסע מדשים:

אמר

וקיימא לן. לקמן דהא גבגב בגוון דקאמער רבי בגוון דר"ש קאמער דקני ולא בגוון דרעגן דלא קני: הא לאו מפני כבוד אביהם לא. אלמא גוון דלרבי קני כר"ש וקאמער גבגב בגוון אלמא מרזייהו קני: מאי וכן. (ג) פשיטא דקני ביאזא דמ"ש נחיל מכסות: קנין דרעגן הוא.

דאין כאן גול אלף מפני דרכי שלום
דכא דהפקדו ניכור ומתא (מילין דף
קמ"א) יום שבת ויום עליה אל כהן
משום שכל זמן מפני דרכי שלום:
מרדכי אחריסט. קודם דינור הקטן
דרגליס לנדר דעלו הס: **לעדות אפס.**
שמע מן המעוקש וזהו אומרים הר
אלו הולכין לפסד ולקצור איש פלוגי
כס' צמרא דיבמות (דף קמ"א):
וסעבילוי. לפי דערכו של מיעק
לספח צעריס ונעומאח: **בדילין**
מפני. מפני מרוממי: **כפרוסה**
דרכן. בזמן היה דרכי לאחר מורכב
היה ואיכא מ"ד קריקסא לעמח
דכאס: **וספאה ריכאס.** וזהו:
דאיסורא דלחריצא היא משום וזה:
דאין כאן גול אלף מפני דרכי שלום

ד"ר ש' קאמר משהו הכי
נגב כגולן דרבנן הא
ש' היא אי הכי היינו
א"ל רב אשי לרבה
רבי שמעון בריה לא
ת ממש אלא אפילו
ומחזר אחריו חיבין
אבהון מעמא מפני
כבוד אבהון לא ש"מ
ש"מ: וכן נחיל של
י קאמר אפילו נחיל
רבנן הוא סד"א האי
הוא דקני ליה אפילו
ל אם נתייאשו הבעלים
וחונן בן ברוקה נאמנת
וקטן בני עדות נגיהו
שמואל הכא במאי
לית מרבה אחריה

ואשה וקטן 'מסיתין' לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה אמר רב אשי אין מסיה לפי תומו כשר יאלץ לעדות אשה בלבד א"ל רבינא לרב אשי ולא נחיל זה נחיל של דבורים מסיה לפי תומו הוא שאני נחיל של דבורים דקנין דרבנן הוא ודאורייתא לא והאמר רב יהודה אמר שמואל ימעשה באדם אחד שהיה מסיה לפי תומו ואומר וזכרתי כשאני חנוק ומורכבני על כתיפו של אבא והוציאוני מבית הספר והפשיטוני את כתתי והטבילוני לאכול בתרומה לערב ורבי חנינא מסיים בה הכי וחבירי ברילין ממני והיו קורין אותי יוחנן אוכל חלות והעלהו רבי לכהונה על פיו 'בתרומה דרבנן ואכתי דאורייתא לא והא' 'כי אתא רב דימי אמר רב חנא קרטיגנא ומארי לה רב אחא קרטיגנא משתעי מעשה בא לפני רבינ'ל ואמרי ליה מעשה בא לפני רבי בחינוק אחד שהיה מסיה לפי תומו ואמר אני ואמי נשכינו לכין העכו"ם יצאתי לשאוב מים דעתי על אמי ללקוט עצים דעתי על אמי 'והשיאה רבי על פיו לכהונה רב' 'בשבויה הקילו: אבל לא יקוצ' את סוכו [וכו']': 'תנאי ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר תנאי ב"ד הוא שיהא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את חבירו ונוטל דמי סוכו מתוך נחילו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא שופך יינו ומציל את דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא מפרק את עצי וטוען פשתנו של חבירו ונוטל דמי עצי מתוך פשתנו של חבירו שע"מ בן הנחיל יהושע לישראל את הארץ: **מתני'** 'המכיר כליו וספריו ביד אחר ויצא לו שם גניבה בעיר ישבע לו לוקח כמה נתן ויטול ואם לאו לאו כל המנו שאני אומר מכר לאחר ולקחן זה הימנו: **גמ'** וכי יצא לו שם גניבה בעיר מאי הוי ליחוש דילמא זביניהו והוא ניהו קא מפיק שמה א"ר יהודה אמר רב 'כגון נשכא בני אדם בתוך ביתו ועמד והפגין בלילה ואמר נגנבו כליו' כ"ש עילא מצא רב כהנא מסיים בה משמיה דרב 'כגון שהיתה מתחרת בתורה בתוך ביתו וכני אדם שלנו בתוך ביתו יצאו ואנבורקראות של כלים על כתפיהם [א] והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני ודלמא כלים הוו ספרים לא הוו א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כגון דקאמרי נמי ספרים וליחוש דלמא וזטרי קא טעין רבובי א"ר יוסי בר חנינא דקאמרי ספר פלוני ופלוני ודלמא הוו עתיקי קא טעין דרתי' "אמר רב 'כגון דאמרי הללו כליו של פלוני הללו ספריו של פלוני ומי אמר רב הכי והאמר רב 'בא במחתרת ונטל כלים ויצא פטור מ"ט בדמי קננהו ה"מ דקננהו בבא במחתרת דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא אבל הני כיון דלא מסרו נפשיהו לקטלא לא אמר רבא ילא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו

מסורת הש"ס

(א) ולעיל קיף: קיב.
(ב) וינחות קכא: גיעין יע:
כח: (ג) כמכות כו: (ד) שם
כו: (ה) כמכות כג: וש"נ.
(ו) לעיל פא: (ז) גי' הרי"ף
א"ר אבהו, (ח) סנהדרין
טב., (ט) ע"י שמואל נח.,
(י) לקמן קטו., (יא) שמואל
כב., (יב) ד"ה וזה.,

הגהות הב"ח

(ב) נברא לי אמת
בשלתא גולן דר' שמעון
קאמר משום הכי קמי אלא
לי אמת גולן דרעק
קאמר מני כל' ותיבת
נגב מחק ב' פעמים:
(ג) רש"י ד"ה מאי וכן.
י"ב עין פרשנים ב"ב דף
נב ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] נב' והכל (רשום עליו
אות א') חזמרים כו' כגון
(רשום עליו אות ב') דלמרי
הללו טו' י"ב למסקנא
(רשום על חיצת למסקנא
אות א"ב) כגון דלמרי הללו
טו' א"ג לכ"ו מחבן עד שם
וע"ר רמב"ם: